

Poziv na suradnju

Ponosna sam i sretna što kao rektorica Sveučilišta u Zagrebu – najvećeg hrvatskog sveučilišta i jednog od stožernih izvorišta naše duhovne i intelektualne snage – imam povlasticu, slobodu i mogućnost, i izravno i preko sveučilišnih odbora i povjerenstava, utjecati na oživljavanje i objedinjavanje udruga AMAC / AMCA na Sveučilištu. Pritom mislim da bi osjećaj zajedničke pripadnosti našoj Alma Mater trebao povezivati svakog studenta, nastavnika i znanstvenika unutar Sveučilišta, ali i svakog člana naše akademske zajednice koji je stekao diplomu na Sveučilištu u Zagrebu. Svi djelatnici

Sveučilišta i svi studenti moraju biti svjesni da svojim svakodnevnim djelovanjem utječu na stvaranje slike o Sveučilištu u javnosti i da upravo na taj način postaju aktivnim sudionicima u odnosima Sveučilišta sa svojim okruženjem.

Svojim ugledom, tradicijom i svakodnevnim djelovanjem, Sveučilište u Zagrebu mora biti pokretačka snaga razvoja Hrvatske u svim njezinim aspektima. Sadašnji je odnos Sveučilišta i domaće opće i stručne javnosti reaktivan, a ne proaktivan. Ne postoji niti svijest, a kamoli institucionalna organizacija alumni Sveučilišta kao najsnažnije društvene skupine. Strateški cilj Sveučilišta u odnosima sa svojim okruženjem jest stvaranje slike Sveučilišta kao cjeline, kao stožernog »podupiratelja, promotora i proizvođača znanja«.

Stoga valja, što posebice držim važnim i što je dio i mojega rektorskog programa, osnažiti i oživjeti suradnju našeg Sveučilišta sa svojim iseljenim bivšim studentima, tj. uspostaviti uže kontakte s inozemnim udrugama AMAC-a, intenzivirati osnivanje društava bivših studenata hrvatskih sveučilišta u domovini, kao i potaknuti osnivanje novih ograna na onim fakultetima koji to još do sada nisu učinili. Posebice valja uspostaviti svjetsku mrežu udruga AMAC-a s jakom i učinkovitom središnjicom u Zagrebu. Jer AMAC / AMCA Mundus, kao i domovinska akademska i šira zajednica osjećaju sve izrazitiju potrebu stalnog i sustavnog doticaja i suradnje i od neprocjenjive su važnosti za širenje naše znanosti i kulture u dijaspori, kao i za golemi potencijal koji znanost prenosi u domovinu.

Cilj povezivanja i udruživanja bivših studenata, diplomanata i prijatelja Sveučilišta jest upravo promicanje ugleda i dobrobiti Sveučilišta u svijetu, kulturno-civilizacijskih tečevina što nam ih je hrvatska uljudba preko hrvatskih sveučilišta ostavila u naslijeđe, promicanje hrvatske znanosti, prosvjete, kulture, jezika, pismenosti i svake druge djelatnosti koje bivše studente i diplomante povezuje u skladnu zajednicu Almae Matris Alumni.

Ovim zajedničkim glasilom svih udruga AMAC / AMCA u zemlji i svijetu želimo postići da Sveučilište u Zagrebu postane međusobna spona – razlog i povod okupljanja te susreta po cijelom svijetu raspršenih bivših studenata i prijatelja Sveučilišta, njihova uključivanja u sve oblike znanstvenog i kulturnog života u Hrvatskoj, da predstavlja Sveučilište i njegova nastojanja da se obnovi i modernizira – da postane snažno, cjelovito i autonomno, dakle moderno, prestižno i prepoznatljivo Sveučilište u kojemu bismo svi zajedno djelovali i u kojemu bismo se svi zajedno brinuli za budućnost znanosti i visokoškolske nastave u Hrvatskoj. Samo takvo Sveučilište, otvoreno prema svim problemima koje život nameće, može na moderan, racionalan i učinkovit način ostvarivati svoju misiju.

Stoga ja akademski obrazovanim građanima u svakoj prigodi, a posebice na svečanim promocijama doktora znanosti, redovito poručujem: »Ne zaboravite na svoju Alma Mater, na svoje Sveučilište, na sveučilišne udruge koje čekaju na Vas; vrata ovog Sveučilišta bit će vam uvijek otvorena!«

*Helena Jasna Mencer
Rektorica*

Riječ glavne urednice

Poštovani AMAC-ovci i svi koji ćete to postati!

Na poticaj rektorice Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Helene Jasne Mencer osnovano je Povjerenstvo za poslove AMAC-a (prof. dr. Ivica Džeba, dipl. ing. Mladen Jonke, prof. dr. Branko Kunst, prof. dr. Greta Pifat-Mrzljak i prof. emer. dr. Zvonimir Šeparović) sa zadaćom da se revitaliziraju aktivnosti AMAC-a na Sveučilištu. To u prvom redu znači uspostaviti što bolje kontakte sa svim udrugama AMAC-a – i s domicilnima i sa svima u svijetu.

Povezivanje domicilnih udruga pripomoći će boljoj suradnji na domaćem terenu. Sastanak predstavnika pojedinih fakulteta (listu donosimo na str. 6) pokazao je da postoje i želje i potrebe za boljom suradnjom na Sveučilištu. Stoga je Povjerenstvo poduzelo korake da se pojedina fakultetska društva povežu u Savez društava AMAC-a na Sveučilištu, a sve u svjetlu integriranja aktivnosti sveukupnog Sveučilišta, što naravno ne implicira ukidanje samostalnog rada bilo koje udruge AMAC/AMCA pojedinih visokih učilišta Sveučilišta u Zagrebu.

Za što uspješniju suradnju AMAC-ovih udruga, i kod kuće i u svijetu, nužno je ponovno pokretanje glasila, kako je to bilo u samim počecima stvaranja AMAC-a, kad je objavljeno prvih pet brojeva. Ono će ne samo pospješiti suradnju između pojedinih udruga nego će još više širiti svijest o važnosti »alumnijske filozofije«, tj. o pripadnosti Sveučilištu i nakon završenog studija – što podrazumijeva cjeloživotnu povezanost i interes za rad i prosperitet i matičnog fakulteta i matičnog Sveučilišta.

Glasilo će biti samo jedan od poticaja za oživljavanje i proširivanje djelovanja AMAC-a. Tu će se naći različiti podaci o organizaciji Sveučilišta, nekim bitnim događajima iz njegove povijesti, opisi rada uspješnih AMAC-ovih udruga i, kao najvažnije, poticaji i pronalazjenja mogućnosti za buduću suradnju udruga AMAC-a, odnosno bivših studenata Zagrebačkog sveučilišta. Vjeruje da bi zajednički cilj u toj suradnji mogla biti neka »kohezijska sila« koja bi nas sve okupljala oko matičnog Sveučilišta. Što mislite o osposobljavanju nekog prostora na Sveučilištu za »AMAC-ov klub« koji bi bio fokusno središte i za alumnije iz inozemstva i za sve domaće koji su voljni »amakovski« djelovati?

Još nešto. Širite to djelovanje među mladima jer ćemo samo tako imati djelotvorne i zainteresirane alumnije koji će kao i alumniji u svijetu biti ponosni na pripadnost matičnom Sveučilištu.

Svi su vaši prijedlozi i komentari jako dobrodošli. Pišite nam! Dođite na Rektorat! Budimo u kontaktu i vidimo se i na sljedećem Saboru AMAC-a!

Vaša Greta Pifat-Mrzljak

Sadržaj:

Helena Jasna MENCER, Poziv na suradnju	1
Greta PIFAT-MRZLJAK, Riječ glavne urednice	2

AKTUALNOSTI

Helena Jasna MENCER, O organizaciji Sveučilišta	3
Ana RUŽIČKA, Međunarodna aktivnost Sveučilišta	4

AMAC DOMUS

Branko KUNST, AMACIZ	4
POPIS KOORDINATORA VIS. UČILIŠTA .	6

AMAC MUNDUS

Ivica KOŠAK, 10 godina rada njemačke sekcije	5
POPIS PREDSJEDNIKA UDRUGA	6

KRONIKA

Zvonimir ŠEPAROVIĆ, Tako je sve počelo	7
Josip MILIĆ, Trećina milenija Leopoldove povelje	8

AMAC – ALMAE MATRIS CROATICAE ALUMNI, Glasnik Saveza društava bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu
Osnivač i nakladnik: Sveučilište u Zagrebu, p.p. 407, HR-10002 Zagreb, Croatia; URL: www.unizg.hr, amac@unizg.hr
UREDNIŠTVO: prof. dr. Ivica Džeba, Mladen Jonke, dipl. ing., prof. dr. Branko Kunst i prof. emer. dr. Zvonimir Šeparović. Glavna urednica: prof. dr. Greta Pifat-Mrzljak, pifat@rudjer.irb.hr; tel. ++385(0)1 456 11 27. Lektura: Višnja Milaković, prof., vmilakovic@unizg.hr Grafičko oblikovanje: Josip Milić, dipl. iur., jmilic@unizg.hr Tajnica AMAC-a na Rektoratu Sveučilišta u Zagrebu: Irena Stopfer, prof., p.p. 407, HR-10002 Zagreb, Trg m. Tita 14, tel. ++385(0)1 456 42 26, faks: ++385(0)1 483 06 02, istopfer@unizg.hr Izlazi povremeno (najmanje dvaput na godinu) i šalje se besplatno članovima društava AMAC/AMCA. Tisak: Sveučilišna tiskara, d.o.o., Zagreb. Naklada: 10000.

O ORGANIZACIJI SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

HELENA JASNA MENCER, rektorica Sveučilišta u Zagrebu

Sa zadovoljstvom i kao ugodnu dužnost prihvatila sam poziv profesorice Grete Pifat-Mrzljak, predsjednice Povjerenstva za AMAC i glavne urednice *Glasnika*, da kratko predstavim organizaciju Sveučilišta u Zagrebu.

Budući da je organizacija Sveučilišta bila predmetom mnogih rasprava koje moraju dovesti do promjena, odlučila sam da umjesto opisa sadašnjega stanja u ovom broju *Glasnika* objavim svoje poglede i namjere o tom pitanju, kako sam ih najavila u svojem rektorskom programu.

Tijekom proteklih godina mnogo je oštre, ali konstruktivne kritike i primjedaba upućeno na postojeću organizaciju Sveučilišta. Mnogobrojne konferencije, radionice i intenzivne rasprave vođene i na europskim sveučilištima i u nas (posebice na Senatu) pridonosile su širem poznavanju ove tematike u hrvatskim akademskim krugovima.

Kao aktivna sudionica tih rasprava, zalagala sam se za načela modernije organizacije i uspostave učinkovitih veza i odnosa između svih elemenata organizacije i djelovanja Sveučilišta. Moja gledišta temelje se na analizi posljedica rada Sveučilišta u sadašnjem pravnom i stvarnom organizacijskom te gospodarskom okviru, a to su negativni trendovi u razvoju kadrova, nastave, istraživačkog i znanstvenog rada, kao i neprimjereno niski opći materijalni položaj Sveučilišta. Naslijeđena organizacija predstavlja ograničenje u procesu uključivanja Sveučilišta u europske sveučilišne integracije, te su stoga prijeko potrebne promjene koje će pomoći nadvladati te negativne trendove.

Protiv sam podjele Sveučilišta, jer činitelj racionalizacije i djelotvornosti nije fizička veličina Sveučilišta niti broj fakulteta i studenata, već organizacija primjerena veličini. Sveučilište će samo kao jedinstveno organiziran i financijski povezan skup sveučilišnih elemenata moći – u današnjoj realnosti u kojoj se sve izrazitije prepliću, prožimaju i dopunjuju struke, umjetničke i znanstvene discipline – učinkovitije ostvarivati svoje ciljeve i zadatke, sinergijski stvarati dodatnu vrijednost i poboljšati kvalitetu svojih naraštaja te biti pokretačka snaga društva. Daljnjim razjedinjavanjem Sveučilišta gube se mnoge prednosti o kojima sam voljna elaborirati.

Načelno gledajući, upravljanje Sveučilištem temelji se na trima skupinama regulacijskih mehanizama: (1) usklađenosti sa zakonskim okvirima, (2) načelima sveučilišne autonomije, (3) pozitivnim iskustvima i tradiciji (engl. good practice). Zrelo akademsko odlučivanje mora zadovoljiti sve tri skupine. Moja trajna zadaća, ali i stalna odgovornost, bit će uvažavanje i poštivanje svih osnovnih sveučilišnih načela unutar zadanog zakonskog okvira. Djelovati ćemo zajednički u okviru etičkih norma i internacionalno prihvaćenih visokih standarda kvalitete, bez vanjskog pritiska. Akademsku slobodu postići ćemo samo unutar potpune sveučilišne autonomije. Pritom mislim na modernu, naprednu definiciju sveučilišne autonomije, tj. na nužan stupanj nezavisnosti od vanjskih (državnih) utjecaja, a oni

se odnose na pravo i odgovornost sveučilišta da samostalno odlučuje: (1) o unutarnjoj organizaciji i upravljanju, (2) o predlaganju i ustanovljavanju proračuna unutar ograničenih vladinih sredstava, o financijskoj raspodjeli sredstava, kao i o ostvarivanju dodatnih prihoda unutar općih zakonskih preporuka, (3) o izboru nastavnika i ostalog sveučilišnog osoblja, (4) o nastavnim programima i o uvjetima i načinu njihove izvedbe, (5) o upisu i izboru studenata te dodjeli zvanja i diploma sukladno propisanim standardima i postupcima, (6) o međunarodnoj sveučilišnoj suradnji te (7) o sveučilišnoj strategiji i razvitku.

Sveučilište mora postati glavno mjesto odlučivanja o pitanjima svojih prirodnih nadležnosti unutar sveučilišne autonomije. U želji da naglasim važnost i odgovornost Sveučilišta citirat ću dio iz *Magna Charta Observatory of Fundamental University Values and Rights, Universities in Croatia*. (Sveučilište u Zagrebu među prvih je deset potpisnika povelje *Magna Charta* 1988.) »Sveučilišta ne mogu postojati, u najbitnijem smislu *Magnae Chartae Universitatum*, ako svaka jedinica prema vlastitom nahodađu odlučuje hoće li biti dio sveučilišta ili se osnovati kao potpuno odvojena pravna osobnost, koja slijedi svoje vlastite ciljeve na sebi svojstven način. *Observatory* je potpuno svjestan velike različitosti u unutrašnjem ustroju sveučilišta, te različitih obrazaca u pogledu podjele odgovornosti i zadaća između središnje sveučilišne uprave i njezinih sastavnih dijelova. Međutim, samo sveučilišta koja imaju mogućnost definiranja svoje zadaće i prioriteta, koja donose strateške odluke, koja dodjeljuju novčana sredstva imajući u vidu čitavu ustanovu mogu se nazivati autonomna. Samo sveučilišta koja su kadra djelovati kao jedinstvene ustanove koje istupaju jednim glasom mogu uspješno djelovati u društvu znanja i u novim izazovima stvaranja zajedničkog prostora europske visoke naobrazbe.«

Dakle, za autonomno, racionalno i djelotvorno, a nadalje odgovorno ostvarivanje svoje misije, Sveučilište treba ubuduće promatrati kao jedinstven (ne podijeljen, ne razdvojen), cjelovit sustav. U takvom jedinstvenom sustavu nitko nije zanemaren niti privilegirani. Treba dogovorno odrediti ravnotežu pozornosti usmjerenu prema razvoju svakog sveučilišnog djelovanja, u svim strukama, umjetničkim područjima te znanstvenim poljima i granama u suglasju sa stvarnim potrebama i mogućnostima. Vjerujem da je naše Sveučilište spremno za takvu podjelu nadležnosti, prava i obveza te da će mjerodavna tijela odgovorno i tolerantno prihvatiti veći stupanj sveučilišne autonomije te djelovati odgovarajuće i uspješno.

U organizacijskom smislu sintagmom integrirano autonomno Sveučilište koristim se kao sinonimom za jačanje i uspostavljanje Sveučilišta s funkcijski povezanim zajedničkim djelatnostima na razini cjelovitog Sveučilišta, kao što je navedeno u *Iskoraku 2001*. Bitno je ovdje naglasiti da u integriranom autonomnom Sveučilištu svi dobivaju i nitko ne gubi.

MEĐUNARODNA SURADNJA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

ANA RUŽIČKA, voditeljica Ureda za međunarodnu suradnju

Sveučilište u Zagrebu svoju međunarodnu aktivnost drži jednom od najvažnijih u razvitku i promociji naše *Almae Matris*. Stoga je i jedan od prvih predloženih (i prihvaćenih) projekata koje je Europska komisija financirala u okviru programa *Tempus* bio upravo projekt o razvitku Ureda za međunarodnu suradnju Sveučilišta. Taj je Ured postao jednim od prvih, ako ne i prvi ured u kojemu se vizija integriranog Sveučilišta počela ostvarivati. Danas Ured ima sedmero djelatnika koji zajedno s predstavnicima svih akademija i fakulteta te Odbora za međunarodnu suradnju rade na promicanju nastavne i znanstvene međunarodne aktivnosti Sveučilišta i mobilnosti studenata i profesora.

Iako Europska komisija još uvijek ne omogućava Hrvatskoj sudjelovanje u većini programa, Senat Sveučilišta donio je na sjednici 11. srpnja 2002. *Strategiju razvitka Sveučilišta s obzirom na međunarodnu suradnju*, koja je proizašla iz inicijative *Iskorak* i kao rezultat aktivnosti projekta *Tempus*. Taj dokument sadržava stav Sveučilišta prema studentima, nastavnom osoblju, institucionalnim aspektima učenja/poučavanja, znanstvenim projektima, prijenosu znanja i suradnji s industrijom, popratnim službama i aktivnostima te integraciji u europsku akademsku zajednicu.

Cilj je Sveučilišta do godine 2006. ojačati razmjenu studenata i profesora te kroz bilateralne i multilateralne ugovore dosegnuti 500 individualnih studentskih razmjena. Istodobno se nastoji povećati broj stranih studenata, a studentima iz hrvatske dijaspore ponuditi tečajeve hrvatskoga jezika i kulture. Radi povećanja kompatibilnosti, kompetitivnosti i fleksibilnosti, studijski programi trebaju biti usklađeni s europskim načelima i, ako je moguće, paralelno se izvoditi i na engleskom jeziku. Sveučilište će se usredotočiti na promociju i sudjelovanje u međunarodnim znanstvenim projektima i programima te na prijenos znanja i tehnologija. Povećat će se međunarodne aktivnosti i u Poslijediplomskom središtu Sveučilišta u Zagrebu, u Dubrovniku i drugim središtima, kao i sudjelovanjem u mnogobrojnim međunarodnim tijelima i udrugama.

Sveučilište prepoznaje iznimnu važnost udruga AMAC/AMCA u izgradnji mostova između društva, ekonomskih čimbenika i *Almae Matris*.

Slijedeći strateške smjernice sadržane u prije spomenutom dokumentu, koji se nalazi i na web stranicama Sveučilišta – www.unizg.hr/int-miss.htm – planiraju se posebne aktivnosti u skladu sa sveučilišnim proračunom i financijskim mogućnostima.

AMACIZ – DRUŠTVO DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA KEMIJSKO-TEHNOLOŠKOG STUDIJA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

BRANKO KUNST, prvi predsjednik AMACIZ-a

Udruga AMACIZ osnovana je 13. veljače 1990. na susretu generacija u povodu 70. obljetnice Kemijsko-tehnološkog studija na Zagrebačkom sveučilištu, gotovo istodobno s osnutkom društva *Almae Matris Alumni Croaticae* na Sveučilištu u Zagrebu. Inženjeri koji su diplomirali na Kemijsko-tehnološkom studiju brzo su prihvatili temeljne ideje AMAC-a, o čemu svjedoči današnjih 1200 članova (od kojih 250-300 čini aktivnu jezgru udruge), kao i zapažene aktivnosti tijekom proteklih godina.

Putem AMACIZ-a bivši studenti održavaju vezu sa svojom *Alma Mater*, obaviješteni su o životu i radu Fakulteta i Sveučilišta te pridonose promicanju ideja AMAC-a i napretku *Almae Matris*. Članstvo u AMACIZ-u razvija osjećaj pripadnosti svojoj *Alma Mater* i omogućuje ponovno uspostavljanje i održavanje prijateljstava iz studentskih dana.

Informacije o životu i radu AMACIZ-a, matičnog Fakulteta i Sveučilišta članstvo dobiva putem društvenog *Glasnika* (u dosadašnjih 12 godina objavljeno je 28 brojeva). *Glasnik* govori o uspjesima pojedinih članova. U svakom je broju predstavljena jedna ili nekoliko naših kemijskih i srodnih tvrtki te piše o doprinosu članova Društva njihovu razvitku. Povezivanju članstva pridonio je i *Adresar* objavljen početkom 1994.

AMACIZ u suradnji s Fakultetom organizira stručno-znanstvene kolokvije radi upoznavanja članstva s novostima iz struke.

Uključenjem u rad društveno-zabavnih sekcija članice i članovi AMACIZ-a imaju prilike iskazati svoje individualne

sklonosti i sposobnosti. Uz Zbor *Chemicarum Ingeniarum Alumni* postoje športska, planinarsko-izletnička i likovna sekcija. Zbor djeluje od 1991., kad je za Božić održao prvi dobrotvorni cjelovečernji koncert s ciljem pomoći studentima iz ratom stradalih dijelova Hrvatske. Otada zbor neprekidno djeluje nastupajući u Hrvatskoj i inozemstvu, na natjecanjima hrvatskih amaterskih zborova, na HRT-u i na fakultetskim promocijama.

Športski susreti članova Društva u malom nogometu, tenisu i stolnom tenisu, organiziranih u ekipe većih poduzeća i Fakulteta, te sadašnjih studenata, održavaju se od 1992. dvaput godišnje. To su uvijek zabavni događaji koji povezuju natjecatelje i gledatelje. Planinarsko-izletnička sekcija također djeluje od 1992. i u proteklih deset godina planinari izletnici posjetili su mnoge naše planine i izletišta, od Međimurja do Velebita. U Likovnoj se sekciji uz stručno vodstvo okupljaju članovi skloni likovnom izražavanju i usavršavanju vlastitih sposobnosti. Sekcija pokazuje svoje rezultate na redovitoj godišnjoj izložbi i na samostalnim istupima pojedinaca. Izložbe se postavljaju u galeriji AMACIZ-a otvorenoj u prostorijama Fakulteta. U galeriji se, radi usporedbe likovnih dostignuća, održavaju i izložbe gostiju, što dodatno afirmira rad AMACIZ-a.

Uz ovu ilustraciju načina rada jedne od domovinskih udruga AMAC-a treba spomenuti da AMACIZ ima i dosta članova koji žive i rade u inozemstvu. Mnogi se od njih, prilikom svojih posjeta domovini, osobno javljaju s pohvalama *Glasniku* koji im donosi novosti sa Sveučilišta i Fakulteta te vijesti o kolegama s kojima su studirali.

DESET GODINA RADA NJEMAČKE SEKCIJE

IVICA KOŠAK, predsjednik AMAC-Deutschland e.V.

Između pedesetak tisuća hrvatskih državljana u njemačkoj migraciji (prema podacima saveznog ureda za statistiku SRNJ) nalazimo i pet tisuća apsolutno hrvatskih visokoškolskih ustanova. Alumni hrvatskih sveučilišta mogu se u Njemačkoj osloniti na bogatu tradiciju kulturne razmjene. To je potvrdila i ovogodišnja izložba u Berlinskoj državnoj biblioteci (Staatsbibliothek zu Berlin, die Ausstellung: *Drei Schriften – drei Sprachen*) gdje su bili izloženi radovi književnog i kulturnog stvaralaštva Hrvata kroz stoljeća. *Tri pisma – tri jezika*, kako se zvala, izložba je dokumentirala utjecaj četvrtog, njemačkog elementa.

Utjecaj njemačke kulture i znanosti u Hrvatskoj, slično turskom, mađarskom ili romanskom utjecaju, imao je dvostruku ulogu: jaram kolonizacije, ali i oslonac za novo stvaralaštvo. Unatoč toj povijesnoj paraleli, niti u jednoj drugoj europskoj sredini Hrvatice i Hrvati ne doživljavaju udomaćenost vlastite kulture kao na njemačkom govornom području. Srodnost kultura olakšavalo je probijanje jezične barijere. Ne mali broj hrvatskih intelektualaca ispunio je svoju biografiju njemačkom karijerom. Spomenimo svjetski čuvenog znanstvenika – termodinamičara, profesora, doktora tehničkih znanosti Frana Bošnjakovića (1902.–1993.), rektora Zagrebačkog sveučilišta, koji je svoju karijeru započeo još prije II. svjetskog rata u Dresdenu i završio je u Braunschweigu i Stuttgartu u drugoj polovici 20. stoljeća. Na primjeru profesora Bošnjakovića zrcali se šansa i izazov njemačke sekcije AMAC-a Mundi. S jedne strane postoje radni uvjeti s bliskom metodom i načinom mišljenja, koji su i kolegi Bošnjakoviću za vrijeme boravka u Njemačkoj omogućili razmjenu iskustava s hrvatskim znanstvenim institucijama te *know how transfer* do kraja njegova radnog vijeka, a s druge strane znatno smanjena mogućnost stvaralačkog i pedagoškog rada u domovini.

Društvo AMAC – Deutschland e.V. registrirana je udruga koja želi premostiti dilemu između asimilacije u stranoj zemlji i skrbi za razvitak svoje *Alma Mater* u domovini. Paradigmu mosta koji spaja ne samo kulture nego i različite interese istaknuo je poznati njemački nakladnik Joachim Unseld na predstavljanju njemačkog prijevoda romana Julijane Matanović u Wiesbadenu – u organizaciji našega društva.

Rad Društva u proteklih deset godina imao je nekoliko premošćujućih zadaća. Tijekom agresije na Hrvatsku u krugu intelektualaca stvoren je loby za promicanje istine o uzrocima sukoba u Hrvatskoj. Prva izdanja revije *Glasnik*, koju AMAC Njemačke objavljuje redovito od 1992., bila su dokument koji je upućivao na povijesne činjenice bez suviše nacionalne patetike. I razdoblje obnove i preustroja u domovinskom gospodarstvu praćeno je s prijedlozima za razvitak uz korištenje obnovljivih sirovina tako da ne ugrožava osjetljivi okoliš turistički orijentiranog podneblja. Promocijsku ulogu našeg Društva kao neprofitne organizacije prihvatila je i njemačka Gospodarska komora u Frankfurtu/M.

Fran Bošnjaković
(Zagreb, 12.1.1902. – Stuttgart, 1.10.1993.)
62. rektor Sveučilišta u Zagrebu

Operativne mogućnosti društvenog rada došle su do izražaja u organizaciji hrvatskog štanda na međunarodnoj konferenciji o korištenju biomase (*non-food*) u Würzburgu, 1998. Tu je istaknuta ne samo stručnost pojedinih članova nego i sposobnost Društva u obavljanju profesionalnih zadaća. Na konferenciji su osim Hrvatskog energetskog društva »Hrvoje Požar« sudjelovali i predstavnici Šumarskog i Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Razmjena studenata i studijska putovanja nisu u prošlosti društva bila samo jaka spona Njemačke i Hrvatske, već i buduće područje rada koje obećava dobre rezultate. Tako je npr. višegodišnji studijski rad s područja povijesti umjetnosti o gradskim ložama na našoj jadranskoj obali (*Loggia Communis*) rezultirao promocijom naše kolegice dr. Dragice Anderle na Sveučilištu u Mainzu. Naš kolega, profesor Ludwig Steindorff, voditelj slavističke katedre na Sveučilištu u Kielu, redovito organizira putovanja njemačkih studenata u Hrvatsku i hrvatskih u Njemačku. Društvo AMAC aktivno sudjeluje u tim ekskurzijama. Članovi Hrvatskog liječničkog zbora u Njemačkoj (World Association of Croatian Physicians) u trogodišnjem turnusu priređuju stručne konferencije za kolege u domovini. Društvo hrvatskih inženjera, tehničara i ekonomista (HIT&E), aktivno u Stuttgartu, kolektivni je član zajednice alumnijske.

Dosadašnje iskustvo Društva, koje danas okuplja više od 180 članova, temelj je za budući rad u kojemu bivši studenti i prijatelji hrvatskih sveučilišta u Njemačkoj žele učvrstiti i poboljšati vezu sa svojom *Alma Mater*.

AMAC/AMCA DOMUS – POPIS KOORDINATORA NA VISOKIM UČILIŠTIMA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Rbr.	VISOKO UČILIŠTE	ADRESA	KOORDINATORI	e-mail	telefon - primjedba
1.	AGRONOMSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Svetošimunska 25	prof. dr. Jasmina Lukač-Havranek	jhavranek@agr.hr	01 239 38 48 ✓
2.	AKADEMIJA DRAMSKE UMJET.	10000 Zagreb, Trg m. Tita 5	doc. dr. Borna Baletić	borna.baletic@zg.tel.hr	01 667 85 10 ○
3.	AKADEMIJA LIKOVNIH UMJ.	10000 Zagreb, Ilica 85	Tatjana Kuhar Fan	tkuhar@alu.hr	01 371 14 31 ○
4.	ARHITEKTONSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Kačićeva 26	prof. dr. Sonja Jurković	sjurkov@arhitekt.hr	01 456 12 84 ⇨
5.	EDUKACIJSKO-REHABILIT. F.	10000 Zagreb, Kušlanova 59-a	prof. dr. Antonija Žižak (†123)	antonia@erf.hr	01 233 80 22 ✓
6.	EKONOMSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Kennedyjev trg 6	prof. dr. Luka Neralić	neralic@efzg.hr	01 238 33 66 ○
7.	F. ELEKTROTEHNIKE I RAČUN.	10000 Zagreb, Unska 3	prof. dr. Uroš Peruško	uros.perusko@fer.hr	01 612 99 47 ○
8.	F. KEMIJSKOG INŽENJ. I TEHN.	10000 Zagreb, Marulićev trg 19	prof. dr. Branko Kunst	kunsth@pierre.fkit.hr	01 459 72 32 ✓
9.	F. ORGANIZACIJE I INFORM.	42000 Varaždin, Pavlinska 2	prof. dr. Željko Hutinski	zhutinsk@foi.hr	042 21 37 77 ✓
10.	F. POLITIČKIH ZNANOSTI	10000 Zagreb, Lepušićeva 6	prof. dr. Tihomir Cipek	dekanat@fpzg.hr	01 614 87 20 ○
11.	F. PROMETNIH ZNANOSTI	10000 Zagreb, Vukelićeva 4	prof. dr. Stanislav Pavlin	fpz@fpz.hr	01 238 02 25 ✓
12.	F. STROJ. I BRODOGRADNJE	10000 Zagreb, Lučićeva 5	doc. dr. Ivan Juraga	ivan.juraga@fsb.hr	01 616 83 37 ○
13.	FARMACEUTSKO-BIOKEM. F.	10000 Zagreb, Ante Kovačića 1	doc. dr. Dubravka Pavišić-Strache	dekanat@nana.pharma.hr	01 481 82 88 ✓
14.	FILOZOFSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Lučićeva 3	doc. dr. Jelka Vince-Pallua	jelka.vince-pallua@zg.tel.hr	01 231 97 05 ✓
15.	GEODETSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Kačićeva 26	prof. dr. Nevio Rožić	nevio.rozic@zg.tel.hr	01 631 24 24 ⇨
16.	GEOTEHNIČKI FAKULTET	42000 Varaždin, Hallerova aleja 7	prof. dr. Mladen Božičević	bozicev@gtfvz.hr	042 21 22 28 ⇨
17.	GRAĐEVINSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Kačićeva 26	prof. dr. Ivica Džeba	ivci@grad.hr	01 456 12 02 ✓
18.	GRAFIČKI FAKULTET	10000 Zagreb, Getaldićeva 2	doc. dr. Božidar Juri	grf-dekan@grf.tel.hr	01 237 10 80 ✓
19.	KATOLIČKI BOGOSLOVNI F.	10000 Zagreb, Vlaška 38		dekanat@theo.kbf.hr	01 489 04 00 ○
20.	KINEZIOLOŠKI FAKULTET	10000 Zag., Horvaćanski zavoj 15	prof. dr. Marjeta Mišigoj-Duraković	mmsisigaj@ffk.hr	01 365 86 13 ✓
21.	MEDICINSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Šalata 3-b	prof. dr. Željko Metelko	zeljko.metelko@idb.hr	01 456 67 77 ✓
22.	METALURŠKI FAKULTET	44000 Sisak, Aleja nar. heroja 3	prof. dr. Ante Markotić	dekanat@siscia.simet.hr	044 53 33 79 ⇨
23.	MUZIČKA AKADEMIJA	10000 Zagreb, Gundulićeva 6	Tamara Dagen (†100)	tamara.dagen@zg.hinet.hr	01 481 02 00 ⇨
24.	PRAVNI FAKULTET	10000 Zagreb, Trg m. Tita 14	doc. dr. Aleksandra Korać	aleksandra.korac@pfzgb.tel.hr	01 480 24 44 ✓
25.	PREHRAMBENO-BIOTEHN. F.	10000 Zagreb, Pierottijeva 6	prof. dr. Duška Čurić	dcuric@pbf.hr	01 483 60 47 ✓
26.	PRIRODOSLOVNO-MAT. F.	10000 Zagreb, Zvonimirova 8	prof. dr. Ivana Weygand Đurašević	weygand@rudjer.irb.hr	01 456 11 97 ✓
27.	RUDARSKO-GEOL.-NAFTNI F.	10000 Zagreb, Pierottijeva 6	prof. dr. Boris Kavedžija	boriskav@vip.hr	01 460 54 63 ○
28.	STOMATOLOŠKI FAKULTET	10000 Zagreb, Petrinjska 34		webmaster.info@sfzg.hr	01 480 21 23 ○
29.	SVEUČ. CENTAR – HRV. STUDIJI	10000 Zagreb, Grada Vukovara 68	Marinko Šišak , dipl. polit.	marinko.sisak@hrstud.hr	01 611 79 62 ○
30.	ŠUMARSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Svetošimunska 25		sumarski-fakultet@zg.tel.hr	01 235 24 44 ○
31.	TEKSTILNO-TEHNOLOŠKI F.	10000 Zagreb, Pierottijeva 6	prof. dr. Ana-Marija Grancarić	amgranca@ttf.hr	01 487 73 60 ○
32.	UČITELJSKA AKADEMIJA	10000 Zagreb, Savska 77		dekanat-uazg@uazg.hr	01 617 73 67 ○
33.	VETERINARSKI FAKULTET	10000 Zagreb, Heinzelova 55		vetfak@vef.hr	01 239 01 11 ○
34.	REKTORAT SVEUČILIŠTA	10000 Zagreb, Trg m. Tita 14	Irena Stopfer , prof.	istopfer@unizg.hr	01 456 42 26 ✓

Legenda: ✓ = udruga postoji; ⇨ = udruga u osnivanju; ○ = udruga ne postoji niti je u osnivanju.

AMAC/AMCA MUNDUS – POPIS PREDSEDNIKA UDRUGA U INOZEMSTVU

DRŽAVA – NAZIV UDRUGE – ADRESA	IME i PREZIME	e-mail	Telefon
AUSTRALIJA – AUSTRALIA			
1. AMAC – Sydney; 7 Noonbinna Cr., Northbridge, NSW 2063	Ing. Nino Sydney	nino@optushome.com.au amacsydney@hotmail.com	++61 2 9958 3838
ENGLESKA – UNITED KINGDOM			
2. AMAC – UK; 30 Hayward Road, Oxford OX2 8LW, UK	Dr. Dubravko Nardini	dubravko.nardini@alcan.com	++01865 556 686
FRANCUSKA – FRANCE			
3. AMCA – Francuska; 8, rue Couche, 75014 Paris	Slavica Pučo	s.puco@wanadoo.fr	++33 1 43 21 60 37
KANADA – CANADA			
4. AMCA – Toronto; 162 Glencairn Av., Toronto, M4r 1M9	Dr. Nikola Demarin	nick.demarin@eds.com	++1416 487 93 36
5. AMAC – Quebec, Ch. McGill Univ., MxIntyre 3655 Drummond Street, Montreal, Quebec H3 1 Y6	Dr. Mate Poljičak	mpol@lanzen.net	++1514 620 22 18 ++1514 343 61 11
6. AMAC – Ontario	Valentina Krčmar		
NJEMAČKA – DEUTSCHLAND			
7. AMAC – Deutschland, e.V.; Ernst Toepfer-Str. 4, D-65510 Idstein	Ing. Ivica Košak	ivokosak@tonline.de	++49 061 26 81 45
SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE – UNITED STATES OF AMERICA			
8. AMAC – California, Ch. 769; W. Remington Drive, Sunnyvale, CA 90487	Vicko Matulović	vickom@hotmail.com	++1 408 739 53 25
9. AMAC – Mid-Atlantic; POB 1062 Englewood Cliffs, NJ 07063	Dr. Stjepko Šesnić	sesnic@nerc.com	++1 609 730 12 73
10. AMAC – Mid-East Ch. Univ. of Pittsburgh; 1417 Cathedral of Learning, Pittsburgh, PA 15260			
11. AMAC – Mid-West Ch. 6580, Glendale Dr., Troy, MI 48090	Prof. Ivo Šoljan		
12. AMAC – South-West Ch.; 3921 Rice Blvd, Houston, TX 77005	Dr. Željko Jeričević		
13. AMAC – New England; 250 Hempstead St., New London, CT 06320	Marijan Despalatović	mdes@conncoll.edu	++1 860 439 21 88
14. AMAC – Washington DC	Dr. Andrej Maček	amacek@erols.com	
ŠVEDSKA – SWEDEN			
15. AMAC – Sweden; POB 1570, 22101 Lund	Ante Raguž		
ŠVICARSKA – SWITZERLAND – SUISSE			
16. AMAC – CH;	Prof. dr. Juraj Turina	Juraj.Turina@dim.usz.ch	

NAPOMENA: Podatke u popisu trebat će nadopuniti i korigirati. Unaprijed zahvaljujemo na pomoći.

TAKO JE SVE POČELO

ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ, rektor i prvi predsjednik AMAC-a Sveučilišta u Zagrebu

Kad sam godine 1989. izabran za rektora Sveučilišta u Zagrebu, protivno volji tadanjih vladajućih struktura, imao sam hrvatski nacionalni program za autonomiju Sveučilišta. Trebalo je vratiti Katolički bogoslovni fakultet u svoje Sveučilište, rehabilitirati i vratiti na Sveučilište profesore i studente prognane u godinama crvenog terora, ukinuti marksizam i predvojničku obuku, vratiti svečane toge i sveučilišne insignije, uključujući i rektorski lanac, uvesti svečani *Dies Academicus* i pobrinuti se da se oni koji su diplomirali na Sveučilištu u Zagrebu okupe, da se povežu sa svojom *Alma Mater*. I bi tako.

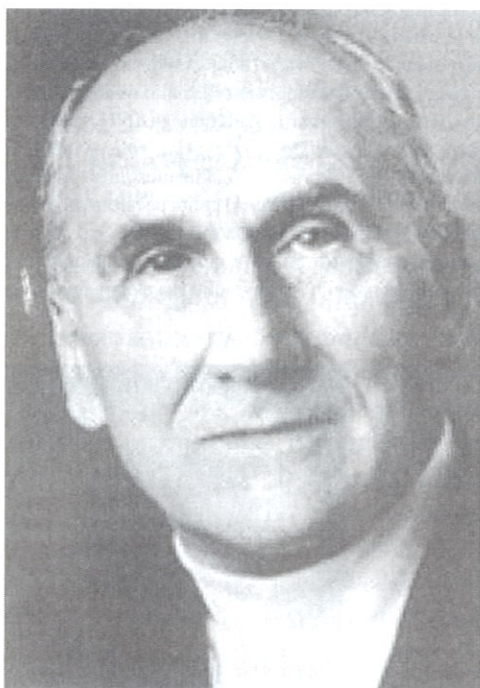
19. listopada 1989. u novoj je zgradi Elektrotehničkoga fakulteta obilježena 320. obljetnica Sveučilišta u Zagrebu i prvi put je proslavljen Dan Sveučilišta – *Dies Academicus*. Tom je prigodom, uz druge važne odluke, donesena i *Odluka o osnivanju Društva bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu* (lat. *Almae Matris Alumni, skraćeno AMA*). U Odluci između ostalog stoji: »Svrha je Društva: povezivanje bivših studenata i diplomanata, kao i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu, radi promicanja ugleda i dobrobiti Sveučilišta... promicanja hrvatske kulture i jezika ...«

Prvim počasnim članom i doživotnim predsjednikom imenovan je akademik Vladimir Prelog, bivši student, profesor i počasni doktor Sveučilišta u Zagrebu, dobitnik Nobelove nagrade.

Deset dana kasnije u Zürichu predali smo priznanje Sveučilišta našem prvom počasnom predsjedniku akademiku Vladimiru Prelogu u nazočnosti profesora Žarka Dolinara, prorektora Vinka Škarića i g. Antona Kikaša, poslovnog čovjeka i prijatelja iz Toronta, koji je bio sponzor tog prvog sastanka izvan Zagreba. Poslije Švicarske uslijedilo je vrlo brzo utemeljenje ogranaka na Yaleu (prvi je predsjednik bio profesor Mirjan Damaška), a zatim utemeljenja ogranaka ili klubova u Torontu, Sydneyu, Frankfurtu, Detroitu, San Joseu za Sjevernu Kaliforniju, Montrealu na Sveučilištu McGill, New Yorku za Mid Atlantic, pa u Parizu, Beču ...

U Hrvatskoj se rano započelo s osnivanjem domovinskih ogranaka; najprije na Tehnološkom fakultetu pod vodstvom profesora Branka Kunsta, zatim na Medicinskom i drugim fakultetima.

Prva Skupština Društva održana je 19. listopada 1990. u auli Sveučilišta u Zagrebu. Prihvaćen je prvi Statut Društva i izabrano prvo predsjedništvo. Za doživotnog počasnog predsjednika izabran je Vladimir Prelog; za predsjednika Zvonimir Šeparović; za dopredsjednike izabrani su: Ivo Banac, Žarko Dolinar, Vinko Škarić i Zdenko Škrabalo te za članove predsjedništva: Ivan Supek, Gracijan Biršić, Srebrenka Bogović-Zeskoski, Vicko Matulović, Branko Katalinić i Ante Padjen.

Nobelovac Vladimir Prelog
(Sarajevo, 23.7.1906.– Zürich, 7.1.1998.)
Počasni predsjednik AMAC-a

Rektori Sveučilišta u Zagrebu od utemeljenja AMAC-a (1989.) do danas
Slijeva na desno: Z. Šeparović, osnivač i prvi predsjednik AMAC-a, H. J. Mencer, B. Jeren, M. Šunjić
(Snimio: I. Bitunjac, Zagreb, 2002. – prigodom inauguracije prve rektorice Sveučilišta u Zagrebu)

TREĆINA MILENIJA LEOPOLDOVE POVELJE (1669. – 2002.)

JOSIP MILIĆ, Rektorat Sveučilišta u Zagrebu

Ove akademske godine Sveučilište u Zagrebu obilježilo je 333. obljetnicu, dakle trećinu milenija od dana kad je snagom svoje carske i kraljevske moći, na osobnu zamolbu Filipa Kaušića, rektora Zagrebačkog kolegija Družbe Isusove, Leopold I. Habsburški potpisao povelju kojom je novoosnovanoj Isusovačkoj akademiji u Zagrebu priznao sva sveučilišna prava i povlastice. Zbilo se to u kraljevskom dvorcu Ebersdorffu, 23. rujna 1669.

U *Povelji* se kao utemeljitelj Akademije navodi Nikola Dijanežević, kanonik i prepozit Zagrebačkog kaptola, koji je s Jurjem Habelićem, rektorom Zagrebačkog kolegija Družbe Isusove, sklopio ugovor o zakladi radi trajnog osiguranja sredstava za trogodišnji studij filozofije koji je započeo 1662. Prihvaćajući i potvrđujući zakladni ugovor, Leopold toj novoosnovanoj Akademiji »podjeljuje, daje i daruje sva prava i povlastice sveučilišta osnovanih u zemljama carstva – kakvo je sveučilište u Kölnu, Beču, Mainzu, Ingolstadtu, Pragu, Olomoucu, Grazu, Trnavi i Košicama.« Isto tako utvrđuje da rektor, doktori i profesori Akademije, koji imaju pravo na znakove časti i posebnu odjeću, imaju također puno pravo podjeljivanja doktorata, licencijata, magisterija, bakalaureata i svih akademskih stupnjeva svima onima koje na prethodnim strogim ispitima pronađu dostojnima tih časti, a svjedodžbe o studiju moraju se »priznavati od bilo kojega drugog kolegija, akademije, zajednice, kaptola i svih ostalih ma kojega stupnja i staleža, koliko na sudu, toliko i izvan njega.« Profesori i studenti Akademije bili su slovom *Povelje* izuzeti od postupaka pred redovitim sudovima. Za njih su se osnivali posebni sudovi, a Akademija je uživala i posebnu kraljevu zaštitu.

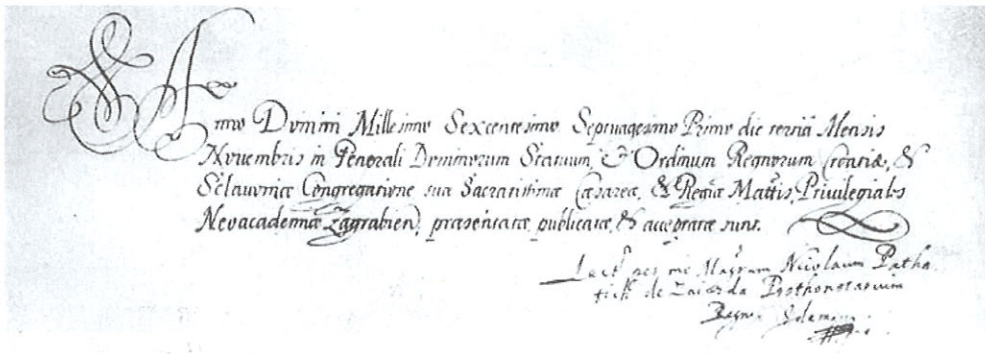
Dugo je vladalo mišljenje da je Zagrebačko sveučilište utemeljeno i da je počelo s radom 19. listopada 1874., kad je ustoličen prvi rektor Matija Mesić, pa se taj dan sve donedavno slavio kao *Dan Sveučilišta – Dies Academicus*. Istraživanja su međutim pokazala da je to moderno Hrvatsko sveučilište ili *Kraljevsko sveučilište Franje Josipa I. u Zagrebu* (kako se službeno zvalo od 1874. do 1918.) samo sljednik Akademije osnovane u Zagrebačkom kolegiju Družbe Isusove, na kojoj je studij filozofije bio počeo 6. studenoga 1662., dok se studij teologije održavao od 1633.

Povelja se nakon ukinuća isusovačkoga reda (1773.) zagubila, ali je njezin sadržaj bio poznat jer su postojali prijepisi. Izvorna povelja otkrivena je tek godine 1940. kad je, zahvaljujući Hrvatskom sveučilišnom društvu, djelomično fototipski objavljena u časopisu *Alma Mater Croatica*. Prijevod *Povelje* (bez transkripcije) prvi donosi Vladimir Bazala u zborniku *Naša Domovina*, sv. 2., Zagreb, 1943., str. 933-999. Pišući o početku i razvitku visokoškolske nastave u Hrvatskoj, osobito u Zagrebu, on kaže: »*danas je dokazano da Hrvatsko sveučilište u Zagrebu ne postoji tek od god. 1874., nego od mnogo prije, od 6. studenog 1662. ili kako drugi dokazuju, od 23. rujna 1669. odnosno od 3. studenoga 1671.*«

Već je Matija Mesić prigodom ustoličenja za prvog rektora Sveučilišta 1874., uvrštavanjem teksta *Leopoldove povelje* uz svoj inauguralni govor, upozorio na činjenicu da su preteče Sveučilišta, kako

ih u *Spomenici Akademikoga senata* iz 1925. naziva Vjekoslav Klaić, imale od 1669. sva sveučilišna prava. Godine 1933. vodio se međunarodni spor između tadanje Čehoslovačke i Mađarske, jer su Mađari za utemeljenje Budimpeštanskog sveučilišta uzeli godinu 1635., tj. godinu osnutka Trnavske isusovačke akademije, koja je upravo kao i Zagrebačka akademija počela s dva studija: filozofskim i teološkim (pravni joj je pridodan 1667., a medicinski 1777., kad se preselila u Budim). Iako se Trnava poslije I. svjetskog rata našla u krilu Čehoslovačke, međunarodni je spor riješen povoljno za Mađarsku. Analizirajući *Leopoldovu povelju*, posebice s obzirom na rješenje čehoslovačko-madžarskog spora, Juraj Andrassy, poznati profesor međunarodnoga prava na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, tvrdio je da se kao dan utemeljenja Zagrebačkog sveučilišta treba uzeti 6. studenoga 1662., jer su toga dana počela predavanja i od toga se dana na Akademiji redovito upisuju studenti (u početku teologije i filozofije, a kasnije i prava). Već te prve godine bilo je upisano pedeset studenata filozofije i taj se broj svake godine povećavao, te je 1772. narastao na 200 studenata. Uz profesore Andrassyja i Bazalu i drugi su se istraživači sveučilišne povijesti priklonili mišljenju da je Zagrebačka akademija osnovana 1662. (iako ne svi), a zahvaljujući takvim mišljenjima i prijedlozima, Senat Hrvatskoga sveučilišta u Zagrebu u dva je navrata (1942. i 1944.) jednoglasno donio zaključak da se kao dan osnutka Sveučilišta uzima 6. studenoga 1662. Takvo se mišljenje može čitati i iz same *Povelje*, jer Leopold izričito kaže da već **osnovanoj Akademiji potvrđuje sveučilišna prava i povlastice**. Ipak je, suprotno zaključcima Senata, vlast Nezavisne Države Hrvatske koncem 1944. kao dan osnutka Zagrebačkog sveučilišta utvrdila 23. rujna 1669., tj. dan potpisivanja *Povelje*, a isto je prihvatila i nova vlast 1945., pa je godine 1969. u Zagrebu svečano proslavljena 300. obljetnica Sveučilišta, a godina **1669. (MDCLXIX)**, uz crtež zgrade Rektorata i natpis **SVEUČILIŠTE U ZAGREBU (UNIVERSITAS STUDIORUM ZAGRABIENSIS)**, unijeta je u pečat i zaštitni znak Sveučilišta u Zagrebu.

Leopoldova povelja čuva se danas u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu, Marulićev trg 21, u dijelu dokumentacije: *Isusovački samostan Zagreb, fasc. 23, br. 2*. Sastoji se od 6 listova pergamene, visine 35,5 i širine 30 cm, obostrano kaligrafski ispisanih (dio je teksta pozlaćen, a dio u crvenoj boji; ostalo je pisano crnilom). *Povelja* ima dvanaest stranica. Na jedanaest se stranica nalazi tekst *Povelje*, a na dvanaestoj je hrvatski kraljevski protonotar Nikola Patačić nadopisao bilješku o objavljivanju i prihvaćanju *Povelje* na Hrvatskom saboru, 3. studenoga 1671. (stoga je Statutom iz 1994. kao *Dan Sveučilišta – Dies Academicus* uzet 3. studenoga). Listovi su uvezani u tvrde korice s jednakim uresom na prednjoj i stražnjoj strani. *Povelja* je opečaćena visećim okruglim pečatom promjera 6,3 cm (pečatna čašica ima promjer 11,8 cm), a sve zajedno nalazi se u kartonskoj platnom presvučenoj kutiji 54 x 34 cm, koja je načinjena u Središnjem laboratoriju za konzervaciju i restauraciju Hrvatskog državnog arhiva u Zagrebu.

Na 12. stranici *Povelje* kraljevski protonotar Nikola Patačić nadopisao je tekst koji u slobodnijem prijevodu glasi: *Trećega studenoga godine Gospodnje tisuću šesto sedamdeset prve, Povelja Njegova Presvetoga Carskog i Kraljevskog Veličanstva o povlasticama Nove akademije Zagrebačke predočena je, objavljena i prihvaćena na Saboru Kraljevstava Hrvatske i Slavonije.*